

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
KOMENDA GŁÓWNA POLICJI

BIURO ZNAKÓW I IDENTYFIKACJI WIZUALNEJ
KOMENDY I KOMISARIATÓW POLICJI

Logo

Geneza znaku

Symbolem kojarzącym się z policją jest niezmiennie odznaka policyjna, która w sposób dowolny jest stosowana w identyfikacji wizualnej policji.

Założeniem projektu logo jest zachowanie spójności znaczeniowej symbolu odznaki policyjnej oraz stworzenie formy graficznej, która poprzez syntetyczną formę stanie się nowoczesna oraz łatwiejsza w implementacji dla potrzeb różnorodnych elementów identyfikacji i informacji wizualnej w przestrzeni publicznej.

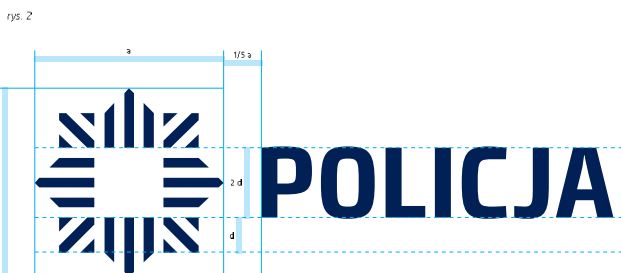
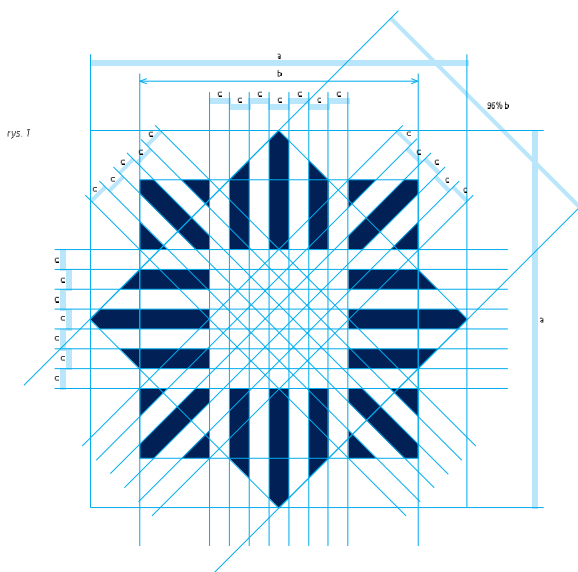
Prosta forma logo sprawia, że znak wygląda współcześnie, jest czytelny z dużej odległości oraz pozwala na jego implementację i przetwarzanie dla różnych nośników informacji wizualnej takich jak kasetony, pylony, formy przestrzenne itp.

Budowa znaku w wersji podstawowej

Sygnetem (częścią graficzną) logo jest stylizowana, potraktowana syntetycznie odznaka policyjna. Skomplikowany środkowy element odznaki, który sprawiałyby kłopoty techniczne podczas implementacji dla potrzeb nośników zewnętrznych i tracący czytelność z dużej odległości został pominięty. Ramiona odznaki zostały uproszczone w taki sposób, aby grubości poszczególnych elementów je tworzących oraz odległości między nimi były takie same (rys. 1).

Logotyp (część słowno-graficzna) znaku, napis **POLICJA**, został stworzony krojem pisma o nazwie Klint Pro w odmianie Bold. Logotyp znajduje się po prawej stronie sygnetu w odległości 1/5 szerokości sygnetu (rys. 2). Wysokość logotypu wynosi dwukrotność wysokości prawego dolnego fragmentu sygnetu (d).

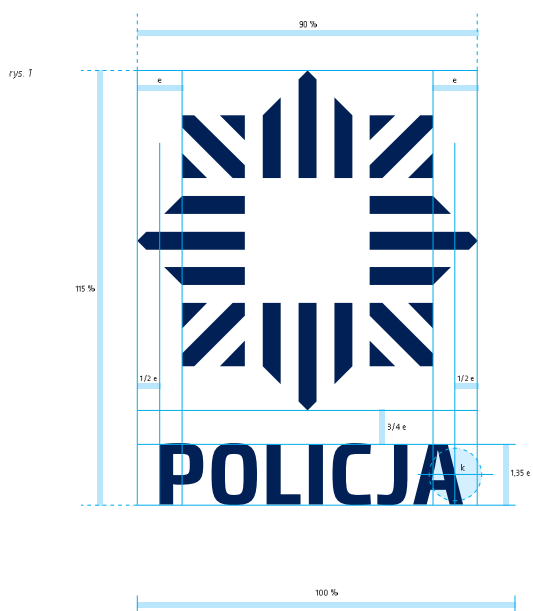

Budowa znaku Wersja uzupełniająca – pionowa

Dopuszczalna jest pionowa, uzupełniająca wersja logo (rys. 1), którą stosuje się na nośnikach o pionowym formacie, takich jak pylon (toteum), semafor, niektóre rodzaje tablic kierunkowych. W wersji pionowej logotyp znajduje się pod sygnetem w odległości $3/4$ szerokości skośnych zakończeń poziomych i pionowych ramion odznaki w sygnecie (e).

Wysokość logotypu wynosi $1,35 e$, natomiast jego szerokość w przybliżeniu jest mniejsza od szerokości sygnetu o wartość e ($1/2 e$ z obu stron logotypu). Logotyp umieszczony jest symetrycznie, centralnie pod sygnetem, z drobnym przesunięciem w prawo, stanowiącym korektę optyczną (k).

Punkt przecięcia linii wyznaczającej koniec logotypu znajduje się w połowie skośnej krawędzi litery „A” (k).

Budowa znaku Rozwinięcie

Rozwinięcie logo powstaje poprzez dodanie do niego napisu, który zawiera pełną nazwę komendy lub komisariatu policji, dla których jest znak jest tworzony. Wysokość liter dodanego napisu (d) wynosi połowę wysokości napisu stanowiącego logotyp (2 d) i jest w odległości od logotypu równej swojej wysokości (rys.1). Interlinia (odległość między wersami napisu) wynosi 3/4 wysokości litery (3/4 d).

W analogiczny sposób tworzy się znaki dla innych komend i komisariatów (rys. 2).

Opisane wyżej rozwiązanie jest jedynym przypadkiem, w którym dopuszczalne jest naruszenie pola ochronnego znaku w wersji podstawowej (pole ochronne logo – s. 10).

rys. 7

rys. 2

Pole podstawowe, pole ochronne znaku

Pole podstawowe to minimalny obszar dla umieszczenia znaku w określonym polu zamkniętym na kolorowym tle. Znak nie może zbliżyć na dole, na górze oraz po lewej stronie się do krawędzi pola bliżej niż na odległość stanowiącą 1/10 wysokości znaku (h), natomiast po prawej stronie na odległość mniejszą niż 15/100 h (rys. 1).

Obszar wokół znaku, w obrębie którego nie może się pojawić żadna obca forma, zarówno graficzna jak i tekstowa to pole ochronne. Pole ochronne logo to obszar równy 1/4 wysokości znaku (rys. 2).

Wyjątkiem, w którym dopuszczalne jest naruszenie pola podstawowego i ochronnego jest rozwinięcie znaku poprzez dodanie pełnej nazwy komendy lub komisariatu policji (rozwinięcie logo – s. 9).

rys. 1

rys. 2

Kolorystyka Wersja podstawowa

Podstawowym kolorem znaku zarówno w wersji podstawowej, jak i uzupełniającej (pionowej) jest granatowy. Parametry koloru podane są na stronie 14.

Kolorystyka Wersja czarno-biała

W sytuacjach, w których nie ma możliwości stosowania koloru podstawowego (jednokolorowy druk czarno-biały itp.) dopuszcza się stosowanie znaku w wersji czarno-białej. Parametry koloru podane są na stronie 14.

Kolorystyka Wersja negatywowa

Dopuszczalne jest stosowanie znaku w negatywie, czyli z odwróconymi kolorami, gdzie znak jest biały natomiast kolor podstawowy lub czarny jest kolorem tła.

Kolorystyka **Stosowanie na tle** **innym niż białe**

Logo występuje na białym tle lub w negatywie (s. 14).

Dopuszczalne jest stosowanie logo na powierzchni aluminiowej (aluminium, dibond). Materiał ten posiada delikatny, srebrny kolor. Odpowiednikiem tego koloru jest kolor szary, podany w tabeli kolorów na s. 14. Jest to jedyny dopuszczalny kolor, na którym może znajdować się logo

Kolorystyka Paleta kolorów

Pokazana obok paleta kolorów przedstawia jedyne dopuszczalne kolory, które można stosować w znaku w kilku systemach kolorystycznych dla różnych zastosowań:

CMYK	PANTONE	RGB	HEX	RAL
100/75/0/60	PANTONE 2767 C	0/35/85	#002354	5003

CMYK	PANTONE	RGB	HEX	RAL
0/0/0/100	PANTONE Process Black C	0/0/0	#000000	9005

CMYK	PANTONE	RGB	HEX	RAL
0/0/0/10	PANTONE Cool Gray 2 C	237/237/237	#eeced	7035

- CMYK – system triadowy dla druku
- PANTONE – system kolorów spotowych (gotowych) dla druku
- RGB – system dla mediów elektronicznych (wyświetlanie na monitorach, tabletach itp.)
- HEX – system heksagonalny dla mediów elektronicznych (internet)
- RAL – system kolorystyczny folii dla potrzeb nośników zewnętrznych

Typografia
Krój pisma zastosowany
w logotypie znaku

W logotypie znaku zastosowana jest odmiana Bold kroju pisma o nazwie Klint Pro autorstwa Hannesa von Döhrena (HVD Fonts).

POLICJA

Klint LT Pro BOLD:
AĄBCĆDEĘFGHIJKLŁMNŃ
OÓPQRSŚTUVWXYZŹŻ
aąbcćdeęfghijklłmnńoó
pqrsśtuwxyzźź
0123456789.,:;()!?!/,,”

Krój jest dostępny pod adresami:
<http://www.fontshop.com/search?q=Klint>
<http://www.myfonts.com/fonts/linotype/klint/>
<http://www.linotype.com/ide/619527/klint-family.html>

Typografia Korporacyjny krój pisma

Krojem korporacyjnym, który powinien być stosowany w identyfikacji wizualnej jest krój pisma Klint Pro (rys.) autorstwa Hannesa von Döhrena (HVD Fonts) w odmianie Regular.

Dobór wielkości liter w zastosowaniach zewnętrznych jest uzależniony od odległości, z jakiej mają być czytane. Do określenia rozmiaru znaków wykorzystuje się wysokość małej, lub wielkiej litery x. Interliria i tracking powinny być nieco większe niż w przypadku rozwiązań poligraficznych. System wykorzystuje kilka zestawów parametrów typograficznych stosowanych w zależności od typu znaku. Zasady layoutu są opisane w kolejnych częściach dokumentacji.

odległość	rozmiar X
2 m	6 mm
4 m	12 mm
6 m	20 mm
8 m	25 mm
12 m	40 mm
15 m	50 mm
25 m	80 mm
35 m	100 mm
40 m	130 mm
50 m	150 m

Kroje są dostępne pod adresami:
<http://www.fontshop.com/search?q=Klint>
<http://www.myfonts.com/fonts/inotype/klint/>
<http://www.inotype.com/de/619527/Klint-family.html>

Klint Pro Regular:
AĄBCĆDEEFGHIJKLŁMNŃ
OÓPQRSSTUWXYZŻŻ
aąbcćdeęfghijklłmnńoó
pqrsstuvwxyzżż
0123456789.,:;!?'/,,”

Wielkość minimalna znaku Wielkości optymalne dla druków korporacyjnych

Najmniejsza wielkość znaku, przy której zachowana jest jego czytelność to tzw. wielkość minimalna.

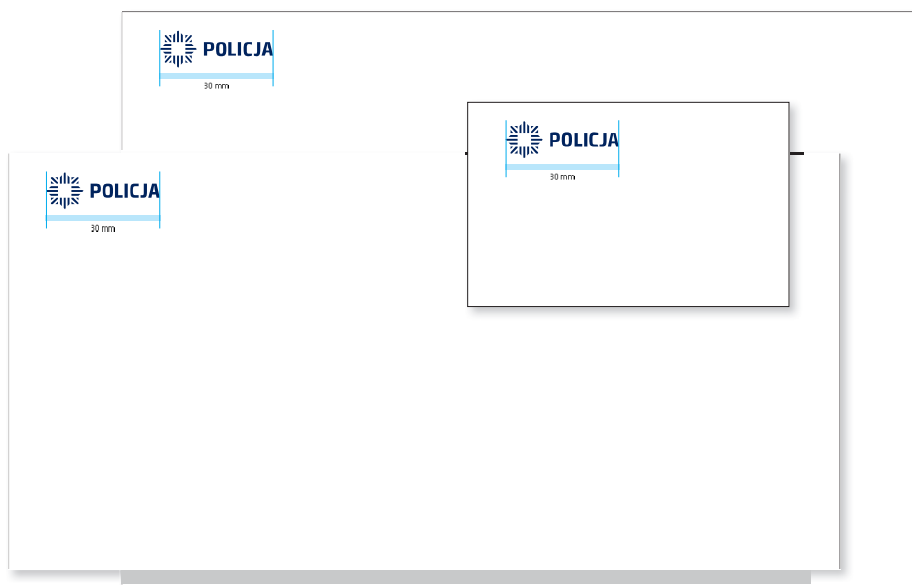
W przypadku logo policji wielkość ta wynosi 5,5 mm wysokości znaku (rys. 1). Poniżej tej wielkości elementy sygnetu znaku są zbyt drobne i tracą czytelność pozbawiając znak funkcji.

Wielkością optymalną znaku dla materiałów korporacyjnych jest logo o wielkości 30 mm w podstawie (długość). Wskazane jest aby w materiałach tej samej grupy (wizytówki, koperty, papiery firmowe) stosowany był znak tej samej wielkości (rys.2).

rys. 1

rys. 2

Wielkości optymalne dla stosowania na fasadach budynków

Trudno jednoznacznie określić optymalną wielkość znaku dla potrzeb stosowania na fasadach budynków. Powodem jest różnorodność wielkości oraz form architektonicznych budynków, która sprawiają, że logo umieszczane jest w różnych miejscach fasad oraz na różnych wysokościach. Generalną zasadą jest zachowanie czytelności znaku i dostosowanie jego wielkości do warunków architektonicznych oraz odległości, z jakich znak będzie oglądany.

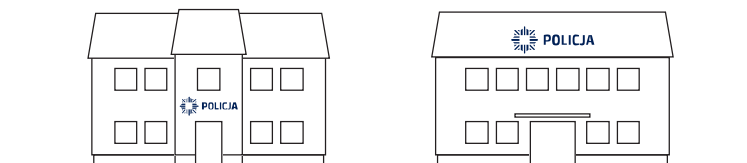
Można przyjąć ogólną zasadę, że najwyżej umieszczone logo powinno mieć wielkość w podstawie (długość) wynoszącą ok. od 300 do 500 cm.

W przypadku budynków o symetrycznej bryle architektonicznej (zwłaszcza zabytkowych) wskazane jest umieszczanie logo na fasadzie centralnie, w miarę możliwości w osi drzwi wejściowych (rys. 1).

W przypadku prostych brył architektonicznych wskazane jest umieszczanie logo asymetrycznie, w zależności od sytuacji architektonicznej w lewym lub prawym, górnym lub dolnym rogu fasady (rys. 2). Decyzje dotyczące umieszczania logo w ten sposób muszą być podejmowane indywidualnie dla każdej lokalizacji i wpływ na nią mają czynniki zewnętrzne takie jak sytuacja architektoniczna (np. zwartość zabudowy), ukształtowanie terenu, przebieg dróg dojazdowych, specyfika elewacji budynków itp.

Rysunki przedstawiają potraktowane ogólnie, przykładowe sposoby umieszczania logo na fasadach. Bardziej szczegółowe informacje znajdują się w dziale Informacja wizualna na zewnątrz budynków i w ich otoczeniu.

rys. 1

rys. 2

